

Kap. 1.

možnost chyby

Nietzsche: odhalení a pojmenování nihilismu

ale nechce být a není pesimistou – je dokonce antipesimistou

učí něčemu, co je silnější než pesimismu, co je „božštější“ než pravda

umění je cennější než pravda: pokud ovšem pravdu spojíme s tím, co „jest“ (ale to není nutné)

proč je umění cennější? protože spočívá v činu, v tvůrčí aktivitě

Masarykova otázka: co v nás je tou „hnací silou“, vis motrix? V čem je naše spontánnost?

každý čin, každý náš akt je možný jen za předpokladu, že ke svému provedení má dost času

je-li antipesimismus založen v důrazu na tvůrčí čin (tvůrčí aktivitu), pak tím spíše musí myslet na „čas“

čas, který musí mít každý čin k dispozici nemůže být „dán“ jako hotový, protože pak by to byla už minulost

Nietzsche však na (pravou) budoucnost zapomněl, vytěsnil ji, volil „věčný návrat téhož“

proto práva chápal jako něco z minulosti daného – a odmítal to

když mluvil o nihilismu, měl na mysli ztrátu (odhodnocení) všech hodnot – rozumí se daných, pevných

tvorba však znamená vytváření nových hodnot – proč tedy ten nihilismus? ten se týká jen některých!

tvorba nového však nutně potřebuje čas, tj. budoucnost

to, co je v tvorbě možné, nemusí být vždy tím „pravým“ – na čem to záleží?

(Písek, 040722-2.)